Aristoteles: Logica vetus: Copulata super veterem artem Aristotelis secundum viam Thomae Aquinatis, cum textu

[Cologne: Heinrich Quentell], 13 Aug. 1488, 1488 Seite 291

scz vl'is que scilicet vniu̾salit ab intellectu ꝯsideratur. Et singularis que scz solum singulariter ab intellectu appreheditur. ita similiter duplex est nomen. s. vl'e qd̾ est signum rei vl'is. et singulare qd̾ est signū rei singular̄. Ex q̄ ptz ꝙ nō absolute ponit hic distictionē rer̄ sz solū ꝑ ut stant sub ꝟcatione nois.

Ar Nulla res ē vl'is ḡ male ponit h̾ diuisio rer̄ ꝑ vl'e ꝛ singulare. Añs ptz qꝛ ph̾s in septimo metha. ꝓbat ꝙ vl'e nō est aliquid extra in reb⁹ exñs. Et sil'r in ꝑdicamētis dicit ꝙ scd̾e sub̾e nō sūt nisi in ꝑmis q̄ sunt singl'ares. sz qd̾ est in singulari ē singulare. ¶ Dōm ꝟm doctorem scm̄ ꝙ hic diuidūt res ꝟm ꝙ ꝟcant ꝑ noia q̄ subÿciūtur in enūciationib⁹ sz dcm̄ ē supi⁹ ꝙ noia nō ꝟcant res nisi mediāte intellectu ꝛ iō oz ꝙ diuisio ista rer̄ accipiat ꝟm ꝙ cadit in itellcū ꝛ sic capiēdo res aliq̄ sūt vl'es ꝛ aliq̄ singulares licet oēs res ꝟm ꝙ sūt extra intellectū sint singl'ares vel ad min⁹ singularisate vt ꝓbat. p. ꝯ platonē in septio metha. Et h̾ ptz manifeste ex textu. qꝛ nō diffinit vl'e ꝛ singl'are ꝟm aliq̄d qd̾ ꝑtinet ad rē puta ꝙ diceret vl'e ē extra aiaz. qd̾ ꝑtinet ad opinionē platonis sz ꝑ actū aie itellectie. q̄ ē p̄ri d̾ mult̄ ꝛ de vno solo. ¶ Et si q̄rat ex q̄ oia q̄ sūt extra itellectū aut sūt singl'aria aut sūt ꝯiūcta singl'arib⁹ quō ꝑ itellectū aliq̄ ꝯcipiunt vt vl'ia alia ꝟo vt singularia. Dōm ꝟm doctorē scm̄ ꝙ h̾ fit isto° qꝛ ea q̄ sūt ꝯiūcta in reb⁹ intellect⁹ pt distiguē qñ vnū eor̄ nō cadit in rōne alteri⁹. sz in qualibz re singl'ari ē ꝯsiderare aliq̄d qd̾ sit illi ꝓpꝛiū inq̄ztū ē hec res ꝛ vocat res singl'ar̄. sicut sorti ꝛ platoni ꝓpꝛiū est ꝙ sint ex hac matia ꝛ ex hac forā. ꝛ aliq̄d ē ꝯsiderare in ea in q̄ ꝯueit cū q̄busdā alÿs reb⁹ sic ꝙ sor. ē aial. aut hō aut rōnale aut risibile aut alb⁹. ꝛ res sic ꝯcepta vocat vl'is. Et ꝓpoꝛtiōabil'r qñ res denomiat ab eo qd̾ ꝯuenit illi soli rei inq̄ztū ē hec res hoc no^y dꝛ singl'are qñ āt denoiat res ab eo qd̾ est cōe sibi ꝛ mult̄ alÿs nomē hui⁹ dꝛ ꝟcare vl'e. qꝛ scz ꝟcat naturā siue dispōem aliquā que est cōmunis multis.

Querit Quid sit vl'e ꝛ q̄d singulare. ¶ Dōm ꝙ vl'e ē qd̾ aptū na^m ē p̄ri de pl'ib⁹ Sz singl'are ē qd̾ aptū ē ꝑdicari de vno solo vt sortes. Et ē rō har̄ diffinitionū. qꝛ intellect⁹ appheditrē ꝟm suā ꝓpꝛiam essentiā seu diffōez. et ḡ in tercio d̾ aia obiectū ꝓpꝛiū intellect⁹ dꝛ qd̾ q̄dest. qñ igit ꝓꝑe rōni alic⁹ forme intellecte nō repugnat esse i pl'ib⁹ tūc nomē illā rē ꝟcās ē aptū p̄ri d̾ pl'ib⁹. sz quādo sibi repugnat tūc no^y ꝟcās illā rē solū p̄tur d̾ vno solo. Ex q̄ ptz ꝙ h̾ no^y sol ē aptū natū p̄ri de pl'ib⁹ qꝛ nō repugnat rōni solari eē i pl'ib⁹ ꝟz ꝯditionē forme ipi⁹ licet impediat ex ꝑte materie qꝛ nō est alia matia susceptia tal' forme.

Ar Hoc nomē sortes vel plato ē natū p̄ri de plurib⁹ ḡ ē vl'e. Añs ꝓbat qꝛ nihil ꝓhibet multos esse q̄ vocēt h̾ noie. Dōm ꝟz doctorē scm̄ ꝙ rñsio ē facil' si attēdāt ꝟba Aresto. ipē em̄ nō diuisit noia in vl'e ꝛ ꝑticulare sed res. Et iō intelligendū est ꝙ vl'e nō solū dꝛ qñ nom̄ pt de plurib⁹ p̄ri. sz id qd̾ ꝟcat ꝑ nomē est natū in plurib⁹ inueniri h̾ aūt nō ꝯtigit in ꝑdict̄ nominib⁹. Nā hoc nomē sor. vel plato ꝟcat naturā humanā ꝟm ꝙ ē in hac materia. si ꝟo h̾ nom̄ iponat aliū hoi ꝟcabit aliud ꝛ ꝓpt h̾ nō eēt vl'e sed eq̄uocū. Et hoc ē qd̾ solet dici ꝙ nomē ꝓpꝛium ꝑdicat de plurib⁹ eq̄uoce. sz nō viuoce. Pro quo vlteri⁹ notandū ꝙ nomē nō ꝑdicari d̾ pluribus ꝯtingit ex duob⁹. ꝑmo qñ ꝟcat formam ꝟm ꝙ est termiata ad hanc materiā sicut h̾ nom̄ sortes. Alio mō ꝟm ꝙ nomē ꝟcat formā q̄ non est nata in materiā recipi quare oꝑtet ꝙ remaneat vna ꝛ singl'aris sicut albedo si esset forma ñ exñs in materia esset vna sola ꝛ sic esset singularis. quare dicit ph̾s septio metha. ꝙ si eēnt spēs rer̄ sepate sicut posuit plato essent indiuidua.

Querit Circa diuisiōz enūciatōis in vl'em ꝛ singl'arē quottuplicia ꝑdicata pñt enūciari de vl'i ꝛ q̄ttuplicia de singulari. ¶ Dōm ꝟm doctorē scm̄ ꝙ aliq̄d enūciat de vl'i quattuoꝛ modis. Nā vl'e pōt ꝯsiderari dupl'r. vno° vt q̄si sepatū a singularib⁹ siue ꝑ se s̾bsistens vt plato posuit. siue ꝟm sn iam Arestotelis ꝟm esse qd̾ h̾z in intellectu. Et sic pt ei aliquid attribui duplicit ꝑmo attribuit ei aliq̄d qd̾ ꝑtinet ad solā opationē intellect⁹ vt si dicatur hō est p̄bile de ml'tis siue vl'e siue spēs. quia has intētiōes format itellect⁹ attribuēs eas nature intellecte ꝟm ꝙ ꝯpat eam ad res que sunt extra intellectum. Scdo attribuitur ei aliquid quod ꝑtinet ad esse quod habet natura apprehēsa in rebus que sunt extra aiam. puta si dicatur homo est dignissima creatur ar̄. hoc eniz conuenit nature humane etiam ꝟm ꝙ est in singularibus. nam quilibet homo singularis dignioꝛ est oibus creaturis irrōnabilib⁹. sed tamen omnes hoīes nō sunt vn⁹ homo extra animā. sed solū in acceptione intellect⁹. Alio modo considerat natura ꝓut est in singularibus ꝛ hoc dupliciter. quandoqꝫ quidem rōne ipi⁹ nat̾e vl'is puta cū attribuit ei aliq̄d qd̾ ad eēntiam ei⁹ ꝑtinet. vel qd̾ ꝯsequit principia essentialia vt cum dicitur homo est animal. vel homo est risibilis. Quādoqꝫ vero attribuitur ei

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-226/0291
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG